



ת"פ 35788/10/14 - מדינת ישראל נגד ר ט

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 35788-10-14 מדינת ישראל נ' ט (עציר)
19.5.15
בפני כב' השופט כמאל סעב
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
ר ט

בשם המאשימה: עו"ד שגב אדלר - פמ"ח פלילי.

בשם הנאשם: עו"ד סלימאן סעדיה.

גזר - דין

פתח דבר:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 + סעיף 335(א)(2) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: "**חוק העונשין**"). ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפת בן זוג), לפי סעיף 379 + סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.

כמו כן, הורשע הנאשם בעבירה של הדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין.

א. עובדות כתב האישום המתוקן:

2. הנאשם וא ר, (להלן: "**המתלוננת**"), היו בעבר בני זוג ולשניים ילד משותף כבן 4, (להלן: "**הקטין**").

עובר לאירועים נשוא כתב האישום גילה הנאשם כי המתלוננת מנהלת קשר זוגי עם א ס - (להלן: "**המתלונן**"), דבר אשר עורר את זעמו.



3. מן המפורט בכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 3.10.14 בסביבות השעה 18:00 הגיע הנאשם יחד עם ע ט ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, (להלן: "האחרים") לרח' *** בחיפה, שם פגשו במתלונן.

הנאשם והאחרים התנפלו על המתלונן, הכו אותו באגרופים ובבעיטות בראשו ובכל חלקי גופו. תוך כדי תקיפתו, אחז אחד התוקפים את המתלונן בחולצתו, תוך שהוא חונק אותו באמצעותה, ושאל אותו היכן המתלוננת. המתלונן השיב כי היא נמצאת בדירה בקרבת מקום.

4. בשלב זה דרשו הנאשם והאחרים מהמתלונן להוביל אותם למתלוננת והוא עשה כן תוך שהשלושה גוררים את המתלונן עמם ותוקפים אותו תוך כדי בכל חלקי גופו. בהגיעם לדירה ברחוב ה***, בה שהתה המתלוננת עם הקטין אותה העת, בעט אחד מהשלושה בפניו של המתלונן בחוזקה ואז גררו אותו השלושה לתוך הדירה והשליכוהו פנימה, תוך שהם ממשיכים להכות בו.

5. כשהבחין הנאשם במתלוננת, תפס אותה ודחף אותה בחוזקה אל הקיר, תוך שהוא דורש ממנה לבוא עמו כעת לכפרו, ואף אמר לה כי הוא ייקח עמו את הקטין לכפר והיא לא תראה אותו יותר. המתלוננת נבהלה, השתחררה מאחיזתו של הנאשם ונמלטה מהמקום.

הנאשם לקח עמו את הקטין, עזב את המקום, והביא את הקטין לבית אמה של המתלוננת.

6. כתוצאה מתקיפת הנאשם והאחרים את המתלונן נגרמו לאחרון המטומות בלחמיות וסביב שתי העיניים, שבר ללא תזוזה באף ושפשופים רבים בפנים.

7. ביום 9.10.14 פגש הנאשם במתלוננת ואמר לה כי אם ייכנס לכלא בגללה, סופה לא יהיה טוב.

8. ביום 12.10.14 לפנות בוקר הגיע הנאשם לדירה בחיפה בה שהו אותה העת המתלוננים. הנאשם איים על המתלונן כי אם לא יחזור בו מתלונתו למשטרה, ייפגע.

9. במעשיו כמתואר לעיל גרם הנאשם שלא כדין לפציעתו של המתלונן בצוותא חדא עם אחרים, תקף את המתלוננת שהנה בת זוגו לשעבר שלא כדין וניסה בשני מועדים נפרדים להניע את המתלוננים בדרך של אימים והפחדה מלמסור הודעה ולחזור בהם מהודעה שמסרו בחקירה על פי דין.

ב. טענות הצדדים

ב.1. טענות המאשימה:



10. ב"כ המאשימה טוענת כי לנאשם עבר פלילי המעיד על אופיו האלים ועל נטייתו לפתור סכסוכים באמצעים אלימים. על אף גילו הצעיר הספיק לצבור עבירות בתחום האלימות ואף ריצה עונשי מאסר, המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם.
11. עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט ביום 13.11.13 לא הרתיעו, והוא חזר לבצע עבירה ולהשתמש באלימות, למרות שגם בעבר הופעל נגדו עונש מאסר על תנאי קודם.
12. המאשימה מבקשת להפעיל את עונש המאסר המותנה של 4 חודשים, במצטבר לכל עונש שיינתן בגין תיק זה.
13. המאשימה מציינת כי לנאשם הוענקה הזדמנות לשיקום בעבר, כאשר הוטל עליו במסגרת ההרשעה הראשונה של"צ וצו מבחן, אותו לא השכיל לנצל וללמוד.
- הניסיון מלמד על כך שהגישה השיקומית לא הצליחה להרתיע את הנאשם משימוש באלימות כך שלאחר שנגזר עליו עונש של של"צ וצו מבחן, הפקיע אותם בית המשפט בשל התנהלותו הפסולה של הנאשם.
14. לטענת המאשימה עובדות כתב האישום מעידות על אכזריות המעשים שבוצעו ע"י הנאשם ועל חומרתם. התקיפה האכזרית וחסרת המעצורים למתלונן שכל חטאו - חשדו של הנאשם לקיומו של קשר רומנטי עם בת זוגתו לשעבר ובהמשך תקיפת בת הזוג, תפיסתה ודחיפתה לקיר כפי שמפורט בכתב האישום, מעידים על אופיו האלים של הנאשם כדרך להשגת מטרותיו.
15. הנאשם לא הפסיק את מעשי האלימות, אלא המשיך לאיים על המתלוננת, שאם ייכנס לכלא בגללה סופה יהיה לא טוב, כמו כן, הדיח את המתלונן לחזור בו מתלונתו, בכך שאמר לו אם לא יחזור בו מתלונתו במשטרה ייפגע.
16. לעניין מתחם הענישה, טענה המאשימה כי על בית המשפט לקבוע את העונש ההולם כמצוות המחוקק בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין.
- המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה להטיל על הנאשמים עונש הקרוב לרף העליון שבמתחם הענישה לאור עברו הפלילי של הנאשם וההרשעות הקודמות בגין עבירות דומות של אלימות.
17. לטענת המאשימה מדובר במספר אירועים ובמתלוננים שונים בכל אירוע ועל כן היא מבקשת מבית המשפט לקבוע את המתחמים הבאים:



בגין העבירה של פציעה בנסיבות מחמירות מתחם העונש ההולם הוא: 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

לעבירת תקיפת בת הזוג, תוך מתן הדעת על עברו הפלילי, מתחם העונש ההולם הוא: 12 עד 30 חודשי מאסר.

לעבירת ההדחה בחקירה מבקשת המאשימה לקבוע מתחם ענישה המצוי בין 3 - 6 חודשי מאסר בפועל.

כמו כן, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ולהשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים.

18. המאשימה הפנתה לפסיקה הבאה:

ע"פ 6176/12 מועין שווק נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.1.13) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהושת על המערער - 30 חודשי מאסר, מתוכם 18 ח' בפועל - (ת"פ (מחוזי חיפה) 28469-09-11 **מדינת ישראל נ' שווק**), שני הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן, לאחר שמיעת חלק מראיות התביעה. נאשם 1 הורשע בעבירה של ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות ונשיאת סכין, ונאשם 2 בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, ונשיאת סכין. דובר בסכסוך בין הנאשמים למתלונן. המתלונן נדקר ונזקק לאשפוז. דובר במי שקיימו יחסי חברות עד לאירוע שהתפתח על רקע שתיית אלכוהול, ולא אלימות מתוכננת. לנאשם 2 עבר של אלימות ועבירות נגד שוטרים, לנאשם 1 הרשעה אחת בשתי עבירות: הפרעה לשוטר ותקיפת בת זוג, הנאשמים סייעו בפינוי המתלונן לבית חולים ופיצו אותו ותסקיר חיובי בהתחשב בכל אלה, הושתו על נאשם 1 - 5 חודשי מאסר בפועל, בעבודות שירות. לגבי נאשם 2, שלגביו לא הייתה המלצה של שירות מבחן - הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ומע"ת.

19. ע"פ 6873/13 **ר.א. נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.02.14). הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בכתב האישום המתוקן שייחס לו עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, איומים, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. דובר שם באלימות של המערער כלפי אשתו, בכך שנכנס לחדרה של המתלוננת, בעודה ישנה, והלם בחוזקה באמצעות חפץ בראשה. למתלוננת אובחן חתך בקרקפת. בהמשך ברח למוסקבה, יצר איתה קשר וביקש לבטל את התלונה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם לעבירות האלימות שנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל, וכן שמתחם העונש לעבירת השיבוש הוא 3-6 חודשי מאסר. למערער 3 הרשעות קודמות בעבירת אלימות, בגין אחת מהן ריצה כבר מאסר קודם. העונש שהשית בית המשפט המחוזי היה 24 חודשי מאסר בפועל ומע"ת. בית המשפט העליון דחה את הערעור, במיוחד משום שהן בוצעו על רקע אלימות במשפחה.

2. טענות הנאשם:

20. ב"כ הנאשם טוען כי בשל העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום



המתוקן, בטרם שמיעת הראיות, חסך מזמנו היקר של בית המשפט וזמנם של הצדדים, אין למצות את הדין עמו.

הנאשם הביע צער וחרטה עמוקים על מעשיו, אשר נעשו בעידנא דריתחא ועקב שיקול דעת מוטעה

21. לענין עברו הפלילי, טען כי אכן לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, אך מדובר בשתי הרשעות שהיו תוצאה ועקב הקשר הלקוי בינו לבין המתלוננת. הרשעות אשר נבעו מהתנהלותה הלקויה של המתלוננת ביחס לטיפול בבנם המשותף, לגישתו.

22. הסנגור ביקש להפנות לעובדה כי לאחר מעצרו של הנאשם בתיק זה, הרשויות הגישו בקשה שאושרה בסופו של יום ע"י כבוד בית המשפט לענייני משפחה בחיפה, לפיה ניתנה המשמורת על בנם המשותף של הנאשם והמתלוננת, כמו שני ילדיה הנוספים של המתלוננת לגורמים טיפוליים, וזאת בשל התנהלותה היום יומית שאינה ראויה לטפל בילדיה עקב שימוש בסמים.

23. המאשימה, לאחר עיון בפרוטוקול של תיק משמורת זה, מיד הגיבה כי אינו רלוונטי לתקיפתה של המתלוננת ובוודאי שהדרכים לפתרון סכסוכים לא צריכים להיות דרכי אלימות ועל כן טענה כי אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשים. (עמ 19 לפרוטוקול ש' 13-16).

24. הסנגור מבקש שלאור נסיבות העניין והעובדה כי הנאשם מוחזק מאחורי סורג ובריה מיום 14.10.14 במשך כחצי שנה, יש להסתפק בתקופה זו.

25. לטענתו, למרות שמכתב האישום נאמר כי הנאשם חבר יחד עם אדם בשם עמאר טבאש, והמתלוננת זיהתה אותו באופן וודאי כמי שהיה שותף לאירוע נשוא עובדות כתב האישום והיא אף מכירה אותו באופן אישי, המאשימה בסופו של יום בחרה שלא להגיש נגדו כתב אישום ואף הסכימה לשחררו מהמעצר. לטענתו, לכל הפחות בפני המאשימה הייתה פתוחה הדרך להסתמך על הוראות פקודת הראיות, כך שלפי חומר הראיות שנמצא בתיק סבור ומשוכנע הסנגור שהיה מקום להגיש כתב אישום בעניינו של האחרון. לטעמו, עובדה זו - אי הגשת כתב אישום נגד האחר, יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

26. כמו כן בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מעצר במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה בד בבד עם הגשת כתב האישום.

התסקיר דיבר על אדם נבון אשר הפנים את חומרת המעשים, הביע נכונות לתהליך טיפולי ככל שיידרש, גם כן, בין כותלי הכלא, דבר המלמד, לגישת הסנגור, שלנאשם קיימת ועומדת הנכונות להשתחרר ולהתנתק מדרך הפשע ולנתב את חייו לדרך הישר ולכן זה המקום לאפשר לו להתחיל את חייו מחדש בהתחשב בעובדה שנכון



להיום בין הנאשם ובין בת זוגו לשעבר אין קשר כלשהו.

27. עוד טען הסנגור כי לא ניתן לקבוע בצורה כלשהי שהחבלה אשר נגרמה למתלוננת נגרמה על ידי הנאשם עצמו. באירוע היו עוד שני מעורבים שלגבי אחד מהם בחרה המאשימה שלא להגיש נגדו כתב אישום, על כן לטענתו קיימת אפשרות שאותה חבלה שנגרמה למתלוננת נגרמה על ידי האחר ולא על ידי הנאשם עצמו.

28. במהלך האירוע הנאשם לא השתמש בנשק כלשהו בניגוד לפסיקה שהפנתה המאשימה אליה ולכן יש לקחת זאת בחשבון בעת קביעת המתחם.

29. הנאשם שוחרר ממאסרו הקודם ביום 30.6.14 וכי אז דובר על אסיר חיובי אשר השתתף בהליכים טיפוליים למיניהם, הן קבוצתיים והן פרטניים, דבר שמלמד כאמור על רצונו להשתקם.

30. על כן מבקש ב"כ הנאשם לקבוע כי מתחם הענישה בתיק זה לאור נסיבותיו לא יחרוג ממספר חודשים בודדים של מאסר בפועל ובמקרה זה מבקש להתחשב בתקופת המעצר של חצי שנה.

לעניין המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם, מבקש הסנגור להפעילו בחופף וזאת במיוחד לאור נסיבותיו האישיות וחלקה של המתלוננת למכלול הנסיבות אשר הביאו בין היתר, לאירוע נשוא תיק זה.

31. לעניין הקנס טען הסנגור כי לאור העובדה שהנאשם אסיר לכל דבר ועניין, הוא מבקש להימנע מלהטיל עליו קנס כספי כלשהו, אולם ככל שבימ"ש יראה לנכון להטיל עליו קנס, מבקש הסנגור שהקנס יהיה מתון וישולם על ידו לאחר שחרורו.

32. כמו כן ביקש הסנגור להימנע מלהטיל על הנאשם פיצוי כלשהו וזאת לאור העובדה שלמתלוננת לא נגרם נזק כלשהו והמתלון עצמו לא שיתף פעולה במסגרת התיק הזה.

לעניין מתחם הענישה, אמר הסנגור כי ברור לכולם שבקביעת מתחם שכזה בית המשפט לא ייקח בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, אלא ייקבע אותו בהתאם לקריטריונים שנקבעו בתיקון של החוק- (תיקון 113 לחוק העונשין).

33. לטענתו, בנסיבות העניין, בהתחשב בנסיבות האישיות, מתחם הענישה לו טוענת המאשימה, חורג בהרבה מהמתחם הראוי בנסיבות העניין.



כמו כן, הפסיקה אותה הציגה המאשימה אינה רלוונטית לעניין, היות ומדובר בעניינים ואירועים שמבחינת הנסיבות חמורים בהרבה מאירוע זה, השימוש בנשק כזה או אחר אינו מתקיים בענייננו.

34. על כן טען כי מתחם הענישה הראוי וההולם לנסיבות העניין צריך להיות מאסר בפועל של מספר חודשים בודדים ובמקרים מסוימים אפילו מאסר שכזה ירוצה בעבודות שירות.

35. הסנגור תמך את דבריו בפסיקה, תוך שהוא טוען שבתי המשפט השונים אפילו קבעו במקרים רבים; גם במקרים דומים מהפך העובדתי שעניינם עבירות מסוג זה, שניתן להסתפק אפילו במאסר מותנה הצופה פני עתיד, תוך שהוא מפנה לת"פ (נצ') 1161/05 **מדינת ישראל נ' בלן**, (ניתן ביום 24.01.06), בו דובר על אדם שהורשע בעבירות שהנן חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, המתלוננת, בת זוגו של הנאשם, הוכחה חמורות והיא איבדה את הכרתה. בימ"ש הסתפק בתקופת מאסר של חמישה חודשים.

36. הפנה גם לת"פ (ב"ש) 8085/05 **מדינת ישראל נ' עייש** (ניתן ביום 02.02.07), שם הנאשם הטיח בחוזקה ראשה של המתלוננת, בת זוגו, ברהיט זכוכית ונגרמו לה חתכים משמעותיים. למרות אי נטילת אחריות וביצוע מעשי אלימות קשים וחוזרים, הוטלו על הנאשם ארבעה חודשי מאסר.

הסנגור אף טען כי במקרים מסוימים נוספים הסתיים עניינם של נאשמים בביצוע עבירות אלימות חמורות במשפחה אף ללא ההרשעה, והפנה לע"פ (ת"א) 70842/05 **ארליך נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 02.10.05).

ג. דין והכרעה:

37. אין מחלוקת כי בפני מקרה שבו נעשה שימוש באלימות קשה שהביאה לפגיעה חמורה בגוף האדם.

38. על עבירת האלימות נשפך דיו רב ונכתבו קולמוסים רבים וארוכים ומעשי האלימות מתרחשים יום יום שעה שעה בכל מקום ולכן ראוי שבית המשפט יתן את דעתו על כך ויתרום את תרומתו במלחמה בנגע זה.

39. לא אחת חזר בית המשפט העליון על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי האלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע - ראו לעניין זה ע"פ 10538/09 **דוד מלקוניאן נ' מדינת ישראל** (22.7.10).

ועוד בעניין תופעת האלימות אמר בימ"ש בע"פ 6885/04 **שי חן נ' מדינת ישראל** (10.2.05) כי:



"... עם תופעה זו אין להשלים; וגם אם נדמה לעיתים כי אמצעי ההרתעה שננקטו עד כה לא היה בהם כדי לצמצם את מידותיה של האלימות, אסור שהדבר ירפה את ידיהם של הגורמים הפועלים לאכיפת החוק, ובתי המשפט בכללם, נהפוך הוא, נדמה לי הגיעה השעה להחמיר בענישתם של עבריינים בתחום זה, וטובה שעה אחת קודם"

40. בבואנו לקבוע את מתחם הענישה בעבירת אלימות דומה לזו המיוחסת לנאשם שבפניי, על בית המשפט לבחון את הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשה האלימות ובין היתר גם ישקול את הנתונים הנוספים הנוגעים הן לעבירה והן לנאשם, תוך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

41. הנאשם הורשע בביצוע שלוש עבירות: פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות והדחה בחקירה.

42. בית המשפט העליון נדרש בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.13), (להלן - "פס"ד בעניין סעד"), לתיקון 113 לחוק העונשין.

43. בעניין סעד סקר בית המשפט העליון תהליך תיקון החוק וקבע כי תיקון זה מתווה שלושה שלבים לקביעת עונשו של נאשם שהורשע במספר עבירות.

44. בשלב הראשון, במקרה בו הנאשם הורשע בכמה עבירות, כפי המצב בענייננו; במקרה שכזה, על בית המשפט לבחון האם מדובר בעבירות המהוות אירוע אחד או מספר אירועים, ובהתאם לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד.

45. בשלב השני, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה ולנסיבות ביצועה.

46. בשלב השלישי והאחרון, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

השלב הראשון - ריבוי עבירות:

47. סעיף 40יג לחוק העונשין קובע כי אם הורשע נאשם במספר עבירות, על בית המשפט לקבוע אם עבירות אלה היוו אירוע אחד או כמה אירועים.

48. במידה ועבירות אלו מהוות אירוע אחד, יקבע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו ויגזר עונש כולל לכל



העבירות באותו אירוע - ראו סעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

49. אם יקבע כי העבירות מהוות מספר אירועים, יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים, ובמידה יגזרו עונשים נפרדים, יש לקבוע את מידת החפיפה או ההצטברות ביניהם - ראו סעיף 40ג(ב).

50. לאחרונה דן בית המשפט העליון, בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מ"י** (ניתן ביום 29/10/14), (להלן: "**פרשת ג'אבר**"), בשאלת סיווגה של מסכת התרחשויות כ"אירוע אחד" כמשמעותו בסעיף 40ג לחוק העונשין.

51. בפרשת ג'אבר נקבע (בדעת רוב) כי עבירות המקיימות את מבחן "הקשר ההדוק", במובן זה שיש בהן סמיכות זמנים ושהן חלק מתכנית עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד (שם, פסקה 5 לחוות הדעת של השופט ד' ברק-ארז).

52. עוד הודגש כי מקום שנקבע כי סדרת פעולות מהווה אירוע אחד, שומה על בית המשפט לקבוע בגין מתחם ענישה אחד - סעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

53. במקרה דנן, גרם הנאשם שלא כדין ובצוותא חדא עם אחרים לפציעתו של המתלונן, תקף את המתלוננת, שהנה בת זוגו לשעבר, שלא כדין וניסה להניע את המתלוננים בדרך של אימים והפחדה מלמסור הודעה ולחזור בהם מהודעה שמסרו בחקירה על פי דין.

54. מעובדות כתב האישום המתוקן בענייננו, בהן הודה הנאשם והורשע, ניתן להסיק כי המדובר באירוע אחד, אשר יש לקבוע לו מתחם עונש אחד שיהלום את שלושת העבירות שהורשע בהן - (פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות והדחה בחקירה).

55. הנאשם ביצע מספר "מעשים": תחילה גרם יחד עם האחרים לפציעתו של המתלונן, בהמשך תקף את בת זוגו לשעבר ולבסוף איים על השניים שלא למסור תלונה ולחזור בהם מהודעה שמסרו בחקירה על פי דין.

56. ברי כי בין המעשים מתקיים קשר הדוק מבחינת הזמן והמקום, המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד: המעשים השונים מהווים חלק מאותה תכנית עבריינית, הם התקיימו במקום אחד ובסמיכות זמנים, כשהם רצופים האחד לשני.

השלב השני - קביעת מתחם העונש ההולם:



57. בקביעת מתחם הענישה ההולם, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש להתחשב בסוג העבירה, נסיבות ביצועה המפורטות בסעיף 40ט לחוק העונשין, מידת האשם של הנאשם בביצועה, תוך התחשבות בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, וכן במדיניות הענישה הנהוגה.
58. על יסוד פסיקת בית המשפט העליון וגישתו כפי שהשתקפה בפסיקה במקרים דומים ובהתאם למדיניות הענישה הנהוגת, יקבע להלן מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם.
59. לפי סעיף 40ב לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה של החוק - עקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
60. בענייננו הערך החברתי הנפגע מביצוע עבירות האלימות הוא הגנה על שלמות הגוף וחיי אדם, כמו גם ביטחון הציבור ושמירה על הסדר הציבורי והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה מבלי לחוש מאוים.
61. זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בה. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתנו על כל צורותיה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה.
62. העונש המרבי על פי החוק בגין פגיעה בנסיבות מחמירות הוא שש שנות מאסר בפועל. עיון במדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו, מלמד על מתחם ענישה שבין 9 - 18 חודשי מאסר בפועל ראו למשל:
- ת"פ (נצ') 6009-06-12 **מדינת ישראל נ' חוסיין חבשי** (5.02.12), בו נקבע מתחם ענישה בין 9-18 חודשי מאסר ונגזרו 12 חודשי מאסר,
- ע"פ 6176/12 **מועין שווק נ' מדינת ישראל** (13.01.13), שם נגזרו 18 חודשי מאסר.
- ת"פ (י-ם) 2084/06 **מדינת ישראל נ' מוחמד קבועה** (19.02.09), שם נגזרו 12 חודשי מאסר.
63. בכל הנוגע לעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפת בן זוג) לפי סעיף 379 + סעיף 382 (ב)(1), ניתן לומר כי הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם בכל הנוגע לעבירת תקיפת בת זוג הינו שמירה על שלמות גופם, נפשם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים - ראו דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 1107/06 **עיד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.08.06) שם נאמר:



" כעולה מסעיף 382(ג) לחוק העונשין...המחוקק התייחס בחומרה לתקיפת בן זוג ומשכך הכפיל את העונש בגין עבירה זו לעומת עבירה של תקיפה "רגילה", כאמור בסעיף 380 לחוק העונשין".

64. ראו גם דבריו של כב' השופט חשין בע"פ 8314/03 עווד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 07.06.05), שם כתב:

" בית המשפט חייב להעלות תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומותינו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידענו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיו.. והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג ובריא, וככל שייעצם מעשה האלימות כך תארך תקופת המאסר".

65. העונש המרבי על פי החוק בגין תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפת בן זוג) הוא ארבע שנות מאסר בפועל. עיון במדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו, מלמד על מתחם ענישה שבין 6-10 חודשי מאסר בפועל - ראו למשל הפסיקה שתובא בהמשך.

66. ברע"פ 6341/05 שלם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 04.09.05), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים, והוא נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

67. בת"פ (שלום עכו) 33652-03-11 מדינת ישראל נ' מטר (ניתן ביום 03.07.12), הורשע הנאשם נעדר עבר פלילי, על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתפס את המתלוננת בשערותיה, הלם בגבה באמצעות אגרופיו והטיח את ראשה במשקוף דלת הנהג, ואיים עליה שכשישוב הביתה היא תקבל ממנו מכות. על הנאשם, הוטלו - 7 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות.

68. בת"פ (שלום רמלה) 4846-0609 מדינת ישראל נ' עבדללה (ניתן ביום 03.05.10), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים ונגזרו עליו - 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

69. ברע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 02.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, והוא נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.



70. ברע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.11.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל - **8 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

71. בע"פ (מחוזי נצרת) 49959-04-13 **קאסם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.06.13), בית המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשם על חומרת העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום בגין הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפת בת זוג ונגזרו עליו - **7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

72. ע"פ 2358/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.05.14) בית המשפט העליון דחה ערעור הנאשם על חומרת העונש שנגזר עליו בבית משפט המחוזי ת"א בגין הרשעתו ב 4 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, ריבוי עבירות של תקיפת בת זוג, ריבוי איומים והדחה בחקירה ונגזרו עליו- **15 חודשי מאסר בפועל**.

73. רע"פ 11/15 **אחסניה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.01.15) בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, (עפ"ג (חי') 1394-10-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 04.12.14), בגדרו נדחה ערעור הנאשם על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה. בגין הרשעתו בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות נקבע כי מתחם הענישה נע בין **6 ועד 15 חודשי מאסר בפועל**.

בכל הנוגע לעבירת הדחה בחקירה באיומים לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין העונש המרבי על פי חוק בגין עבירה זו הינו שבע שנות מאסר בפועל.

74. סעיף 245 לחוק העונשין עוסק בהדחה בחקירה, וסעיף קטן "ב" הוא מהווה החלופה החמורה, ובהתאם לגישת בימ"ש העליון - סעיף 245 "ב" העבירה היא: **הדחה בחקירה בנסיבות מחמירות** {ראו רע"פ 5423/14 **קופרמן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.09.14), פסקה 4 עמ' 4}. סעיף זה נועד להגן על תהליך עשיית הצדק וחשיפת האמת לאמיתה בכל שלביו.

75. על חומרתה של עבירת הדחה בחקירה כבר נאמר בע"פ 7153/99 **אלגד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.08.2001), כי:

"שידול של אחר שלא למסור הודעה בחקירה או למסור הודעת שקר או לחזור מהודעה שכבר נמסרה מהווה התנהגות אנטי-חברתית המסכנת את תהליך עשיית המשפט וגילוי האמת עד כי המחוקק ראה ליצור עבירה מיוחדת בגין



כך."

76. לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת (ראו, ע"פ 7895/13 **ביטון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.3.14)) יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בעבירת ההדחה בחקירה, כך שיעמוד בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר אחת בפועל.
77. הבאתי עד כאן מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לכל עבירה בנפרד ובהמשך אקבע את המתחם ביחס למכלול העבירות.
78. נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות ומצויות ברף חומרה יחסית גבוה, שכן הוא בוצע תחת שליטה, מחשבה, ותכנון מוקדם.
79. הנאשם הוא המבצע הדומיננטי באירוע האלים כנגד בת זוגו לשעבר, ומבצע בצוותא באירוע האלים כלפי המתלונן, כאשר לנאשם יש עניין עם המתלונן הנוגע לבת זוגו ולא לאחרים, לכן אין ספק כי הוא פעל מתוך רצונו שלו, ללא השפעה של אחרים. ניתן להניח ברמה גבוה של ודאות שהאחרים נחלצו לעזרתו בעקבות בקשתו.
80. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שבר ללא תזוזה באף, המטומות בלחמיות וסביב שתי העיניים ושפשופים רבים בפנים. מדובר בפציעה ברף העליון. למתלוננת לא נגרם נזק גופני למעט כאב וסבל כתוצאה מהדחיפה בחוזקה אל הקיר, אך הנזק שיכול היה להיגרם לה כתוצאה ממעשי הנאשם, גם הוא שיקול בענישה.
81. לאור הנסיבות שפורטו לעיל ובשים לב לפסיקה שעוסקת בעבירות דומות ושבהן הנסיבות קרובות בחומרתן, סבורני כי מתחם הענישה ההולם למכלול העבירות שעבר הנאשם, בנסיבותיהן, הוא מצוי בין 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל.

השלב השלישי - גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

82. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בית המשפט יגזור את העונש המתאים לנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.
83. בית המשפט רשאי גם לחרוג ממתחם הענישה ההולם בשל שיקולי שיקום - (לקולה) או הגנה על שלום הציבור - (לחומרה), לפי סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין.
84. בענייננו, הנאשם הוא אדם צעיר, בן 25 וכליאתו בשלב זה של חייו לפרק זמן ממושך עלולה לפגוע בו



באופן קשה, הנאשם הביע צער וחרטה ונטל אחריות על מעשיו.

כמו כן הודה בכתב האישום המתוקן בכך חסך זמן שיפוטי.

עברו הפלילי כולל מספר הרשעות רובן בתחום האלימות, כמפורט להלן.

85. הרשעה מיום 12.7.12 בגין פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

בעקבות ההרשעה הוטל על הנאשם מע"ת של 4 חודשים לתקופה של שנתיים שלא יעבור עבירת עוון, ומע"ת ל-8 חודשים לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע, של"צ למשך 150 שעות, ומבחן מיום גזר הדין לתקופה של 18 חודשים.

86. ביום 23.12.12 הופקע צו המבחן, והנאשם נידון למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים (כאשר מחצית מעונש זה רוצה בחופף למאסר שריצה הנאשם באותה עת).

87. לחובת הנאשם הרשעה נוספת מיום 13.11.13 בגין תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, והפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. לאחר ההרשעה, הוטלו על הנאשם העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, מע"ת של 5 חודשים לתקופה של שנתיים, וכן הופעל עונש המאסר המותנה של 8 חודשים שהוטל עליו במסגרת ת"פ- 8788-11-11 של בית משפט השלום בחיפה, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל.

88. הנאשם שוחרר מהמאסר בחודש יוני 2014 וכבר ביום 3.10.14 ביצע את העבירות נשוא תיק זה, כלומר כ- 4 חודשים לאחר שחרורו.

89. נתונים אלו מוסיפים נופח נוסף לחומרת המעשים, נופח שישפיע על התוצאה הסופית של הענישה הכוללת ביחס לכל העבירות.

סוף דבר:

90. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות ואת טענותיהם של שני הצדדים, כפי שפורטו לעיל, תוך תשומת לב



לרמת הענישה שנפסקה ע"י בתי המשפט בעבירות דומות לאלה בהן הורשע הנאשם, ובאתי לדעה כי בהתחשב בכל אלה, ראוי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 14.10.14.

ב. הנני מורה להפעיל מאסר מותנה של 4 חודשים, אשר הושת על הנאשם בתיק פלילי 59445-05-13 של בימ"ש השלום בחיפה בגין עבירה של תקיפת בת זוג.

המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונשים שהוטלו על הנאשם בתיק זה.

סה"כ על הנאשם לרצות 28 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 14.10.14.

ג. 12 ח' מע"ת לשלוש שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ד. 3000 ₪ קנס או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 60 יום.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪ שישולם תוך 6 חודשים.

ו. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך 5000 ש"ח וזאת תוך 4 חודשים מיום מתן גזר הדין.

זכות ערעור לבימ"ש עליון תוך 45 יום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ה, 19 מאי 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גב' עינב אטסקו-גולד, הנאשם שהובא באמצעות יחידת הליווי ובא כוחו עו"ד סלימאן סעדיה.